

كانون الهيأت مؤده

تعليم آموزه‌هاى اوليه ايمان به فرزندان

چگونه مى‌توانيد آموزه‌هاى اوليه ايمان را به فرزندانان بياموزيد؟ آيا اين كار را مى‌كنيد؟ (صفحه ۲۱۵ سوال ۸)

رساله افسسيان

استاد سام مهربان

نام دانشجو: پيمان نهان قدرتى

تاريخ تحويل: 2024/05/25

تعداد كلمات 1739

مقدمه:

تعلیم و تربیت کودکان و اینکه به چه روش‌هایی با فرزندان خود برخورد کنیم تا شخصیت آنها به درستی شکل بگیرد و زندگی پرثمری داشته باشند، از مهم‌ترین مقولات در روانشناسی تربیتی است. برای مسیحیان تعلیم کتاب‌مقدسی در تمام زمینه‌های زندگی کودکان عزیز، از مهم‌ترین مسائل تربیتی محسوب می‌شود. اما سؤالی مطرح است: چگونه می‌توانید آموزه‌های اولیه‌ی ایمان را به فرزندان‌تان بیاموزید؟ و آیا این کار را می‌کنید؟ چه روش‌هایی را باید در طی مراحل تعلیم اولیه به فرزندان‌تان به کار بگیریم؟

چگونه می‌توانید آموزه‌های اولیه‌ی ایمان را به فرزندان‌تان بیاموزید؟

انسان باید بداند که فرزندان ما از زمان آدم و حوا تا زمانی که عیسی‌مسیح بازگشت نکرده باشد، ذاتاً دستور پذیر نیستند و هر آن چیزی را که موجب ناراحتی‌شان می‌شود بد، و تمام موارد شادی‌آفرین را خوب می‌دانند. باید به این مهم توجه داشته باشیم که^۱ «کودکان همان‌قدر که نیاز به اصلاح شدن دارند، نیاز دارند که امور صحیح و درست هم به ایشان آموزش داده شود. داستان‌های کتاب‌مقدس در وقایع روزانه فرصت‌هایی به وجود می‌آورند که بپرسیم: «کار درست چیست؟» اینکه اجازه بدهید فرزندان‌تان راهکار درست را بیان کنند، به او کمک می‌کند که کامل‌تر درک کنند تا اینکه فقط آن را از دهان شما بشنوند.»

تربیت کتاب‌مقدسی فرزندان باعث می‌شود تا متر و معیار درستی را در زندگی داشته باشند. کتاب امثال ۱۲:۲۳ می‌گوید: «دل خویش را به ادب مایل گردان و گوش خود را به سخنان معرفت.» توجه داشته باشید که سلیمان ابتدا والدینی که به فرزندان خود تعلیم می‌دهند را خطاب قرار می‌دهد. آن‌ها باید خودشان تعلیم داده شوند و «آن حکمت که از بالاست» را جستجو کنند (یعقوب ۳:۱۷) و به «کلمات معرفت» موجود در کلام خدا توجه کنند. توجه به تعلیم والدین درباره‌ی کلام خدا، کودک را «حکمت آموزد برای نجات» (دوم تیموتائوس ۳:۱۵)، و او را قادر می‌سازد تا دل خود را در راهی که «به حیات منتهی می‌شود» هدایت کند (متی ۱۴:۷).

بررسی شرایط فرزندان

والدین ابتدا باید اصول رفتاری مبتنی بر کتاب‌مقدس را آموخته و بکار گیرند و در مرحله بعدی آن را به فرزندان خود تعلیم دهند. پدر و مادرها نباید در انتظار ایجاد شرایط مناسب از سوی فرزندان به‌جهت اعلام آمادگی برای دریافت آموزه‌های کتاب‌مقدسی باشند. چراکه فرزندان ذاتاً گریزان از آموختن اصول بایدی ونبایدی هستند، پس در انتظار کسب اجازه از سوی آنها نباشید. رفتار تهاجمی در امر آموزاندن، آنها را شوکه می‌کند. چرا که اصول کتاب‌مقدسی را همچون دیواری برای ایجاد محدودیت متصور می‌شوند.

^۱ ملیسا کروجر، ۵ اصل برای تربیت کودکان شما، کانون انجیل، ۲۰۲۲ صفحه ۱

۱- فرزند ما کامل نیست.

توجیح کردن رفتارهای ناشایست و غیر انضباطی کودکان، عکس‌العمل ناصحیحی است که باعث می‌شود فرزندان ما در مسیر زیان در حرکت باشند. چراکه در آینده قانون و جامعه رفتار او را توجیح نمی‌کنند. ما نباید فرزندان خود را به شکل یک قربانی نگاه کنیم که با رعایت اصول و مبانی کتاب‌مقدس دست و پای او را می‌بندیم. از آنجایی که فرزندان ما کامل نیستند، نیازمند کمک از سوی والدین خود نیز می‌باشند.

۲- همه چیز در چارچوب کتاب‌مقدس

مشکل اصلی چارچوبی است که کتاب‌مقدس برای والدین و فرزندان در نظر می‌گیرد. چراکه هم والدین و هم فرزندان احساس ایجاد محدودیت‌های رفتاری دارند. اما توجه و تفهیم عواقب رفتاری دنیوی و غیر دنیوی به فرزندان، دیوار ذهنی محدودیت‌ها را در هم می‌شکند و می‌آموزد که شناخت و تبعیت از اصول کتاب‌مقدسی و رفتاری، برای والدین آرامش و برای فرزندان احترام و امنیت به همراه دارد.

۳- زمان همیشه حلال مشکلات نیست.

درک این موضوع که زمان همه مشکلات را حل نمی‌کند، امر مهمی است. زیرا زمان شفا دهنده خوبی برای معالجه بیماری‌های عفونی نیست. راه درمان فقط مصرف آنتی‌بیوتیک است. والدینی که ترجیح می‌دهند صبوری کنند تا فرزندشان خود نسبت به خطاهای خود آگاه گردد و هر زمان که خواست سری به کتاب‌مقدس بزند، سخت در اشتباه هستند. این والدین هستند که وظیفه دارند با استفاده از الگوی درست کتاب‌مقدسی، مسیر صحیح را به فرزندان بیاموزند.

عدم رویارویی کتاب‌مقدسی با مشکلات تربیتی فرزندان، فرصت دادن به شیطان است تا از رشد روحی و معنوی فرزند ما جلوگیری کند. ممکن است کودکان در مسیر آموزش، لجاجت سرسختانه داشته باشند و ما نیز با شکست‌هایی مواجه شویم. از این رو والدین باید دست خود را به سوی کلیسا دراز کنند و یا از خانواده‌ای که فرزندان خود را با اصول کتاب‌مقدسی تربیت و بزرگ کرده‌اند و ثمره خوبی داشته‌اند، یاری بطلبند. پیوستن به کلیسایی که گروهی از والدین با شرایط همسان در آنجا حضور دارند و با مشکلاتی مشابه مواجه هستند، کمک می‌کند تا شنونده تجربه‌ها و تعالیم آنها باشیم.

2 «به‌عنوان اعضای کلیسای محلی، باید به فرزندان خود بیاموزیم که مشارکت خدایسندانه در پرستش چگونه است. به این معنا که در مکانی واحد، زمانی مشخص، و با هدفی یکسان گرد هم آمده، سرود می‌خوانیم، دعا می‌کنیم، گوش فرا می‌دهیم و یک‌صدا به عمل پیروزمندانه مسیح برای محبوبانش پاسخ می‌دهیم... وقتی خستگی بر ما مسلط می‌شود، باید در دعاهای خود روی به درگاه خدا آورده، صبوری و تحمل خدا را نسبت به خود به یاد آوریم و انتظارات معقولی همراه با نظرات و حکمت از فرزندانمان داشته باشیم.» رشد والدین در کتاب‌مقدس باعث می‌شود تا بتوانند آموزه‌های اولیه ایمان کتاب‌مقدسی را به فرزندان خود بیاموزانند.

2 کشیش کوین استرویک، مقاله تربیت فرزندان برای پرستش، انتشار در سازمان خدمات لیگونیر، ۵ اکتبر ۲۰۲۲ صفحه ۲

۴- فرزندان خود را مورد ارزیابی قرار دهید.

شرایط روحی و خلقی آنها را به نسبت سن او محک بزنید. موقعیت کودک، سن و میزان بلوغ او را در این مسیر تحت نظر گرفته و الگوهای رفتاری را بر این معیار قرار دهید. حتی کودکان با وجود همسن بودن در رشد و بلوغ متفاوت هستند.³ «همانطور که به کودکان با روش‌های متناسب سنشان تعلیم داده می‌شود، روح خدا آنها را در علاقه به کتاب مقدس برکت می‌دهد. هیچ یک از روش‌های تعلیمی به اندازه مثل‌ها یا داستان‌ها، حقیقت را به خانه نمی‌آورد. مگر کتاب مقدس اینگونه نوشته نشده است؟ مگر عیسی اینطور موعظه نمی‌کرد؟» ما باید با در نظر گرفتن منابعی که در اختیار داریم، مانند: خودمان، همسر، پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها، در مسیر آموزش اصول و مبانی کتاب مقدس برای فرزندانمان کمک بگیریم. اگر یکی از اعضای که نام برده شد ضد کتاب مقدس باشند، منابع ما برای ایجاد محیطی کتاب مقدسی کافی نیست.

۵- برنامه‌ریزی کنید.

پس از سنجش و ارزیابی امکانات و منابع، برای حرکت در مسیر تعلیم آموزه‌های کتاب مقدسی به فرزندان، نیازمند برنامه‌ریزی هستید. در این برنامه‌ریزی باید سه نکته را در نظر بگیرید. ۱- از کجا شروع کنیم؟ ۲- انتظار ما از میزان دریافت و پذیرش فرزندان چقدر است؟ ۳- در برابر مقاومت فرزندان نسبت به آموزه‌ها چکار کنیم؟ وقتی باتوجه به شخصیت، سن، استعداد و الگوی رفتاری کودک خود پاسخ سوالات را پیدا کردید، زمان برنامه‌ریزی و اجراست.

۶- کی؟ در وقت مناسب.

وقتی کودک شما خواب است، بیدار کردن و آموزاندن به او رفتاری نابخردانه است. یکی از بهترین زمان‌ها وقتی است که بچه‌ها در شرایطی آرام و در حال لذت‌جویی از تفریحات روزانه خود هستند. شما می‌توانید در خلال بازی‌های آنها با او همراه باشید و برنامه آموزشی خود را نیز انتقال دهید. یادتان باشد که ایستادن بر علیه کودکان و استفاده از قدرت، آنها را جنگجوتر پرورش می‌دهد.

۷- والدین نباید نقش دزد و پلیس را با فرزندان داشته باشند.

والدین باید همراهی‌شان با فرزندان را به آنها ثابت کنند. این کاری بود که خداوند به انجام رسانید. خداوند در عهد عتیق وقتی قوم بنی‌اسرائیل را از مصر خارج کرد به همراه آنها رفت و در تمامی اُفت و خیزها و ناملایمات، با آنها بودن را به اثبات رسانید. پاسخ به سوالات و رفع ابهاماتی که ذهن فرزندان را مشغول کرده است، در اثبات این مهم که والدین با او همراه هستند و در این مسیر مورد بازخواست و سرکوب شدن قرار نمی‌گیرند، بسیار مؤثر و کلیدی برای گشودن قفل‌های دیگر است. نباید خطر افتادن و شکست خوردن در آنها ایجاد پرهیز کند، بلکه باید بدانند، دریافت کردن، پذیرفتن و ادامه دادن پس از هر شکست است که اهمیت دارد.

³ بری یورک، مقاله شبانی کردن گوسفندان، انتشار در مجله تبیل تاک، ۱۵ فوریه ۲۰۲۴ صفحه ۱

والدین باید فرزندان خود را به شیوه الهی پرورش دهند.⁴ «تربیت فرزند به روش الهی به این معنی است که دل والدین با خدا راست باشد و بدانند که کودک را چگونه باید به سوی ایمان به مسیح هدایت کنند. دنیای ما وظیفه والدین را محدود به تامین نیازهای مادی و عاطفی کودک کرده، اما در مسیحیت، این وظیفه ابعاد گسترده‌تری به خود می‌گیرد.» دستوراتی را که امروز به شما می‌دهم در قلب خود نگه دارید. آنها را با دقت به فرزندان بیاموزید و زمانی که در خانه و یا در راه هستید، هنگام استراحت و هنگامی که بیدار می‌شوید، درباره آنها سخن بگویید.» (تثنیه ۶: ۶ و ۷). «وظیفه والدین این است که دل کودک را به سوی خدا هدایت کنند.»

۸- انتظارات خود را درست تعیین کنید.

انتظارآتمان از انجام آموزه‌هایی که به فرزند خود منتقل کرده‌ایم باید به گونه‌ای باشند که به‌سادگی قابل دسترسی و دریافت باشند. فرزندان نباید احساس کنند که اتفاق عجیبی در زندگی روزانه آنها رخ داده است، بلکه حس ایجاد امنیت بیشتر و محافظت قرار گرفتن از سوی خداوند، باید در آنها ایجاد شود و رشد کند. بالا بردن سطح انتظار، چیزی جز ایجاد حس ناامیدی و شکست نیست.

۹- برنامه خود را به مرور زمان عملی کنید.

فراگیری آموزه‌های کتاب‌مقدسی کودکان در زمان محدود مقدور نیست. این امری است که نیازمند دعا و پایداری است. پدر و مادرها در این مسیر بارها از سوی بچه‌ها مورد آزمایش قرار می‌گیرند و به دفعات دچار شگفتی خواهند شد. به این معنا که وقتی والدین مشغول تعلیم آموزه‌های کتاب‌مقدسی به فرزندان هستند، نباید انتظار تائید و اندیشه هم‌سو داشته باشند. آنها هم سبک و روش خود را در به چالش کشیدن والدین دارند.

نتیجه گیری:

در طول زمان والدین باید صبوری پیشه نمایند و به فرزندان اجازه بدهند تا به تمامی ابعاد آموزه‌هایی که به آنها منتقل می‌شود، بپردازند. در زمان سازگاری و تلاش برای عمل به آموزه‌ها، فرزندان را تحسین کنید. همین روند را ادامه دهید و پله پله او را با تمامی ابعاد آموزه‌های کتاب‌مقدس آشنا کنید. یادتان باشد که برای تعلیم آموزه‌های ایمانی به فرزندان تا زمانی که با آنها زندگی می‌کنیم هیچگاه دیر نیست؛ چراکه خداوند در تمامی سال‌های زندگی با فرزندانمان است. جایگاه خداوند را در زندگی فراموش نکنید و درک کنید که اگر شما قوم او هستید، او شبان نیکوی شما است. او به شما تعلیم می‌دهد که چگونه فرزندان خود را تعلیم دهید تا آنها به شاگردانی تبدیل شوند که خداوند را خشنود سازند.

⁴ کشیش نت استوارت، کتاب کتاب‌مقدس و تربیت فرزندان، انتشارات جام جهان ادبیات مسیحی زیرمجموعه جود پراجکت، سال ۲۰۱۷ صفحه ۲۸ و ۲۹

منابع

- کروگر، ملیسا. ۵ اصل برای تربیت کودکان شما. کانون انجیل ۲۰۲۲.
- یورک، بری. مقاله شبانی کردن گوسفندان. انتشار در مجله تبیل تاک ۱۵ فوریه ۲۰۲۴.
- استرویک، کوین. مقاله تربیت فرزندان برای پرستش. انتشار در سازمان خدمات لیگونیر ۵ اکتبر ۲۰۲۲.
- استوارت، تت. کتاب کتاب مقدس و تربیت فرزندان. انتشارات جام جهان ادبیات مسیحی زیرمجموعه جود پراجکت سال ۲۰۱۷.